

Κείμενο για μελέτη και κατανόηση: Ο μικρός κάστορας και η ηχώ (Ανθολόγιο σελ. 101)

Ο μικρός κάστορας ζούσε ολομόναχος στην άκρη της μεγάλης λίμνης. Δεν είχε αδελφούς. Δεν είχε αδελφές. Και το χειρότερο απ' όλα, δεν είχε ούτε φίλους. Μια μέρα, την ώρα που καθόταν στην άκρη της λίμνης άρχισε να κλαίει. Ξαφνικά άκουσε κάτι παράξενο. Στην άλλη άκρη της λίμνης κάποιος άλλος έκλαιγε μαζί του. Ο μικρός κάστορας σταμάτησε να κλαίει για να ακούσει. Αμέσως σταμάτησε να κλαίει και ο άλλος. Ο μικρός κάστορας ήταν πάλι μόνος του.

«Μπουχ, χουχ, χουου», έκανε.

«Μπουχ, χουχ, χουου», έκανε και η φωνή στην απέναντι πλευρά της λίμνης.

Ο μικρός κάστορας σταμάτησε να κλαίει.

«Γεια σου!», φώναξε.

«Γεια σου!», φώναξε και η φωνή από την απέναντι πλευρά της λίμνης.

Ο μικρός κάστορας σκέφτηκε και είπε:

«Είμαι μόνος μου. Χρειάζομαι έναν φίλο».

«Είμαι μόνος μου. Χρειάζομαι έναν φίλο», είπε και η φωνή από την απέναντι πλευρά της λίμνης.

Ο μικρός κάστορας δεν μπορούσε να το πιστέψει. Στη άλλη άκρη της λίμνης, ζούσε και κάποιος άλλος, που ήταν θλιμμένος και χρειαζόταν έναν φίλο. Πήγε γρήγορα στη βάρκα και ξεκίνησε για να τον βρει. Κωπηλατούσε μέχρι που κάποτε είδε μια μικρή πάπια, που έκανε κύκλους κολυμπώντας.

«Ψάχνω κάποιον που χρειάζεται έναν φίλο», είπε ο μικρός κάστορας. «Εσύ ήσουν που έκλαιγες;»

«Πραγματικά χρειάζομαι έναν φίλο», είπε η πάπια. «Μα δεν έκλαιγα εγώ».

«Θα γίνω εγώ ο φίλος σου», είπε ο μικρός κάστορας. «Έλα μαζί μου».

Έτσι η πάπια πήδηξε μέσα στη βάρκα. Κωπηλατούσαν συνέχεια μέχρι που είδαν μια ενυδρίδα που γλιστρούσε ολομόναχη πάνω κάτω στην όχθη της λίμνης.

««Ψάχνουμε κάποιον που χρειάζεται έναν φίλο», είπε ο μικρός κάστορας.

«Εσύ ήσουν που έκλαιγες;»

«Πραγματικά χρειάζομαι έναν φίλο», είπε η ενυδρίδα. «Μα δεν έκλαιγα εγώ».
«Θα γίνουμε εμείς οι φίλοι σου», είπε ο μικρός κάστορας και η πάπια. «Έλα μαζί μας».

Έτσι η ενυδρίδα πήδηξε μέσα στη βάρκα.

Κωπηλατούσαν μέχρι που είδαν μια μικρή χελώνα, που λιάζονταν ολομόναχη πάνω σ' έναν βράχο.

««Ψάχνουμε κάποιον που χρειάζεται έναν φίλο», είπε ο μικρός κάστορας.
«Εσύ ήσουν που έκλαιγες;»

«Πραγματικά χρειάζομαι έναν φίλο», είπε η χελώνα. «Μα δεν έκλαιγα εγώ».
«Θα γίνουμε εμείς οι φίλοι σου», είπε ο μικρός κάστορας, η πάπια και η ενυδρίδα. «Έλα μαζί μας».

Έτσι η χελώνα πήδηξε μέσα στη βάρκα και κωπηλατούσαν και κωπηλατούσαν, μέχρι που έφτασαν στην άκρη της λίμνης. Εκεί ζούσε ολομόναχος ένας σοφός γερο-κάστορας σε ένα σπίτι από λάσπη. Ο μικρός κάστορας του είπε πως κωπηλάτησαν σε όλη τη λίμνη, για να βρουν ποιος έκλαιγε.

«Δεν ήταν η πάπια», είπε ο μικρός κάστορας. «Δεν ήταν η ενυδρίδα, μα ούτε και η χελώνα. Ποιος ήταν άραγε;»

«Ήταν η ηχώ», είπε ο σοφός γερο - κάστορας.

«Και πού μένει;» ρώτησε ο μικρός κάστορας.

«Στην άλλη άκρη της λίμνης», είπε ο σοφός γερο-κάστορας. «Όπου και αν βρίσκεσαι, η ηχώ είναι πάντοτε στην απέναντι πλευρά της λίμνης.

«Μα γιατί κλαίει;» ρώτησε ο μικρός κάστορας.

«Όταν εσύ είσαι θλιμμένος, είναι θλιμμένη και η ηχώ», είπε ο γερο-κάστορας.

«Όταν είσαι ευτυχισμένος, είναι ευτυχισμένη και η ηχώ».

«Μα πώς μπορώ να τη βρω και να γίνω φίλος της;» ρώτησε ο μικρός κάστορας. «Δεν έχει κανένα φίλο, όπως εγώ».

«Έχεις εμένα», είπε η πάπια.

«Και εμένα», είπε η ενυδρίδα.

«Και μένα», είπε η χελώνα.

Ο μικρός κάστορας τα έχασε.

«Ναι», είπε, «έχω πολλούς φίλους τώρα!»

Και ήταν τόσο ευτυχισμένος, που είπε ξανά πολύ δυνατά: «Έχω πολλούς φίλους τώρα!»

Από την άλλη άκρη της λίμνης, μια φωνή του απάντησε:

«Έχω πολλούς φίλους τώρα!»

«Βλέπεις;» είπε ο σοφός γέρο-κάστορας. «Όταν είσαι ευτυχισμένος, είναι ευτυχισμένη και η ηχώ. Όταν έχεις φίλους, έχει φίλους και αυτή».

«Ζήτη!» , φώναξε δυνατά, απαντώντας τους: «Ζήτη!»

Εργασίες:

1. Υπογραμμίζω τη σωστή απάντηση. Προσοχή! Πρέπει να είμαι σε θέση να υποστηρίξω την επιλογή μου μέσα από το κείμενο.

A. Ο μικρός κάστορας ζούσε:

- σε ένα ποτάμι
- σε μια λίμνη
- σε θάλασσα

B. Ξαφνικά ο μικρός κάστορας άκουσε στην άλλη άκρη της λίμνης κάποιον:

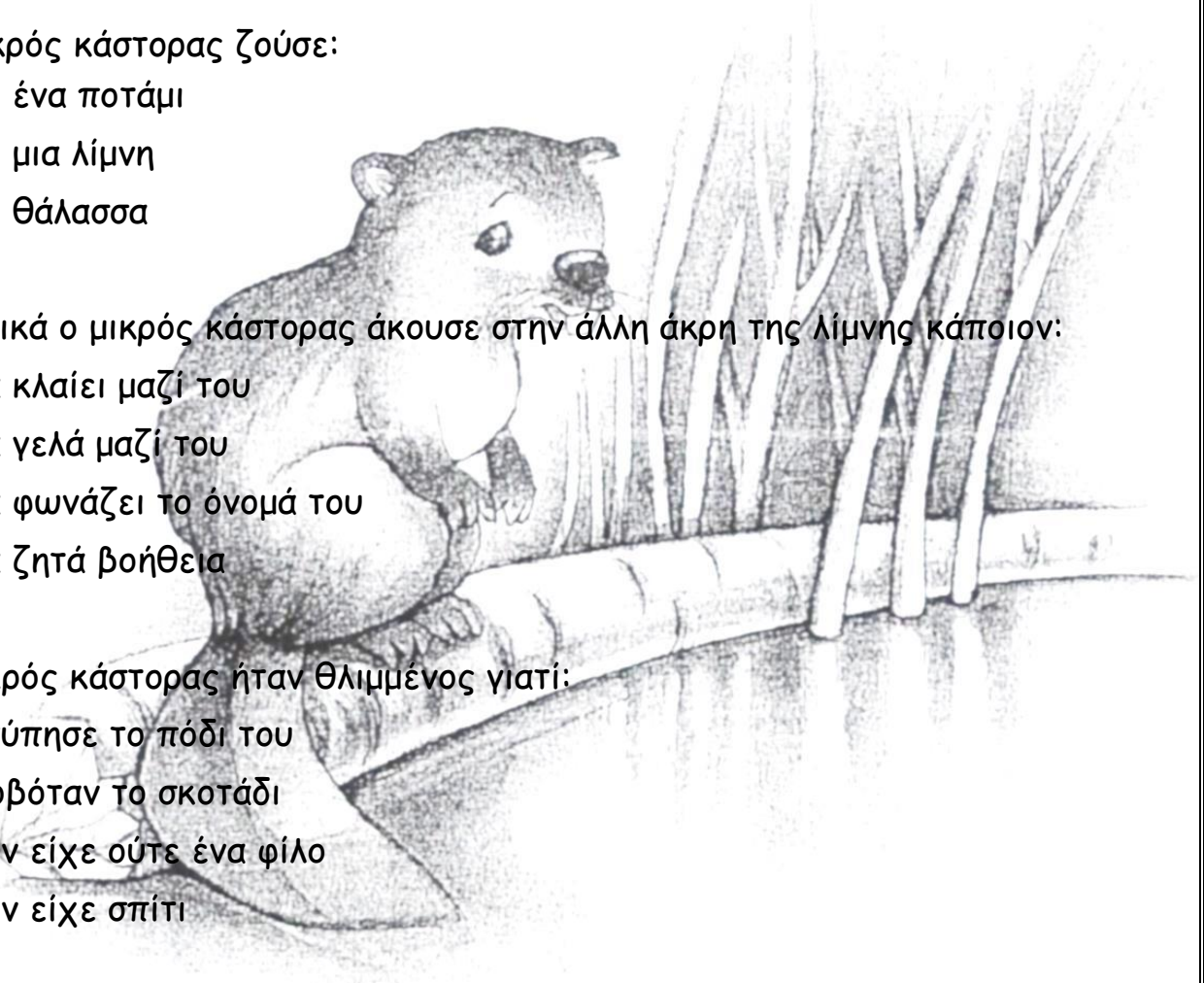
- να κλαίει μαζί του
- να γελά μαζί του
- να φωνάζει το όνομά του
- να ζητά βοήθεια

Γ. Ο μικρός κάστορας ήταν θλιμμένος γιατί:

- κτύπησε το πόδι του
- φοβόταν το σκοτάδι
- δεν είχε ούτε ένα φίλο
- δεν είχε σπίτι

Δ. Ο μικρός κάστορας συνάντησε με τη σειρά τα πιο κάτω ζώα:

- ενυδρίδα, χελώνα, πάπια
- πάπια, ενυδρίδα, χελώνα, γέρο-κάστορα
- γέρο-κάστορα, πάπια, ενυδρίδα, χελώνα
- χελώνα, πάπια, ενυδρίδα, γέρο-κάστορα

Ε. Τελικά, αυτός που έκλαιγε στην απέναντι άκρη της λίμνης ήταν:

- η ηχώ
- ο γέρο-κάστορας
- ένα ψαράκι
- η χελώνα

2. Συμπληρώνω:

Στην αρχή ο μικρός κάστορας ένιωθε γιατί
..... Στο τέλος, ένιωθε
.....γιατί.....
.....

3. Εσύ έχεις νιώσει ποτέ σου μοναξιά; Αν ναι, πότε;

.....
.....
.....

4. Γράφω συνώνυμα για τις πιο κάτω λέξεις.

θλίψη:
συντροφιά:
ψάχνω:
ευτυχισμένος:
αντίλαλος:

5. Γράφω αντίθετα για τις πιο κάτω λέξεις.

γέρος:
ρωτώ:
εχθρός:
μικρός:
κλαίω:
γρήγορα:
χαρά: